

De Brexit-Deal – tactische beschadiging van het volk

In 2016 stemde de meerderheid van de Britten voor het verlaten van de EU. Maar het leiderschap van de EU en ook delen van de Britse regering werken actief tegen dit referendum! Maar wat zijn hun echte doelen? Zie achtergrondinformatie over de huidige Brexit “onderwerpsdeal”.

De Brexit Deal - tactische beschadiging van het volk

Hallo, ik heb in het kader van mijn studie vorige week een lezing uitgewerkt over de Brexit. Ik moest me door alle berichten in de pers heen werken en tot besluit moet ik na mijn onderzoek opnieuw vaststellen dat de systeemmedia bewust de belangrijke, de echt belangrijke informatie over deze Brexit, vooral over de Brexit-deal, verzwijgen. Dat zeggen ze helemaal niet. Ik kwam er pas achter toen ik op de Brexit-partij ben gestoten. De Brexit Partij is een partij die in april van dit jaar is opgericht door Nigel Farage.

Kort over de achtergrond: Nigel Farage is al meer dan 20 jaar lid van het Europees Parlement en een groot voorstander van de Brexit, na alles wat hij in het Europees Parlement heeft meegemaakt aan Europese wetgeving en leiderschap.

En zoals ik al zei, richtte hij in april deze Brexit-Partij op. De Brexit-Partij heeft de meeste stemmen gewonnen bij de Europese verkiezingen van 2019 in Groot-Brittannië, na slechts zes weken te hebben bestaan. U ziet hier alleen de blauwe balk: 32 procent van alle stemmen.

Dat betekent dat je kunt zien dat het Britse volk echt uit de EU wil stappen. Ze willen zich ontdoen van deze EU-overheersing. Met zekerheid waarschijnlijk met een goede reden. Maar we willen ons nader bezighouden met deze wisseling, met de Brexit-Deal die Theresa May en Boris Johnson, de laatste twee Britse premiers, met de EU onderhandelen of hebben onderhandeld, en wat de echte breekpunten zijn, en wat de mainstream ons nadrukkelijk verzwijgt.

In feite bestaat deze Brexit-Deal uit twee documenten: enerzijds een opzeggen van het lidmaatschap en anderzijds een politieke statement, een politieke declaratie. In deze beide documenten staat dat Groot-Brittannië zich in de overgangsfase bevindt, ze noemen dat dus de Brexit overgangsfase - die ten minste tot eind 2020 duurt, maar die ook drie, vier, vijf jaar kan duren. In deze fase gelden alle EU-wetten voor de Britten, maar voor Groot-Brittannië hebben de Britten in deze fase niet het minste stemrecht in de EU. Zij kunnen niet deelnemen aan een stemming en kunnen geen veto uitspreken. Dit betekent dat de EU de wetgeving in het nadeel van Groot-Brittannië kan wijzigen zoveel als zij wil, alle andere staten kunnen stemmen, Groot-Brittannië kan helemaal niet stemmen in de komende jaren van de overgang.

Bovendien kost het opzeggen van het lidmaatschap 39 miljard pond – zoveel kost gewoon

het opzeggen van het lidmaatschap. Groot-Brittannië moet die ophoesten. Tot nu toe betaalt Groot-Brittannië 50 miljoen pond per dag aan de EU - elke dag! Nu kost het hen nog eens 39 miljard pond om het lidmaatschap op te zeggen.

Na de Brexit, na deze overgangperiode, gelden er nog andere bepalingen, die zijn vastgelegd in deze politieke declaratie. Groot-Brittannië verbindt zich er onder andere toe af te zien van elke actie, dit verwijst nu naar het buitenlands beleid, af te zien van elke actie die in tegenspraak is met het optreden van de EU, die de EU dus belemmeren. Met andere woorden, Groot-Brittannië verbindt zich ertoe om precies dezelfde koers te varen als de EU op het gebied van het buitenlands beleid - in geen geval mag het daar iets tegen ondernemen.

Zij verbinden zich er bovendien toe dat zij de soevereine rechten op hun wateren, het recht om in hun wateren te vissen, verder op niet-discriminerende wijze zullen behandelen. Momenteel moet Groot-Brittannië 80 procent van de visbestanden in zijn territoriale wateren vrijgeven aan de EU, aan andere EU-landen. Ze mogen slechts 20 procent van de vis vangen. Door deze procedure van het opzeggen van het lidmaatschap wordt een gelijkaardige handelswijze opgedrongen. Groot-Brittannië moet op dezelfde manier handelen, moet een vergelijkbaar aantal visrechten afstaan aan andere EU-staten.

Bovendien geldt dat als Groot-Brittannië in de toekomst een handelsovereenkomst met de EU sluit, zij een gelijkmatig speelveld moeten garanderen. Dit betekent dat zij hun wetten inzake de belasting van hun bedrijven en hun bevolking, hun arbeidswetgeving, hun sociale wetten en alles in overeenstemming moeten brengen met de EU-wetgeving, zodat deze harmonisch is en de EU-landen in hun handel met Groot-Brittannië geen nadelen ondervinden. Dus Groot-Brittannië mag niet zijn eigen voordelen gebruiken, ze mogen hun sterke punten niet ontplooiën. Ze moeten hun sterkste bedrijfstakken, industrieën, enzovoort, aanpassen aan uniforme EU-richtlijnen, zodat de EU-landen geen nadeel ondervinden - en dit na de Brexit.

Bovendien moet ze, na de Brexit gedurende twaalf jaar altijd, zodra de Europese Investeringsbank een nieuwe Euro-redding voorziet of van plan is uit te voeren, onmiddellijk 37 miljard euro bijdragen aan deze Euro-redding. Na de Brexit, tot twaalf jaar erna.

Bovendien zal het Europees Hof van Justitie, als er een geschil is tussen de EU en Groot-Brittannië, een uitspraak doen op grond van het EU-recht en het Europees Hof van Justitie kan Groot-Brittannië ook na de Brexit dwingen het Britse recht te wijzigen om het in overeenstemming te brengen met het EU-recht.

Ik weet dus niet hoe jullie dat zien, maar ik denk dat deze Brexit-Deal puur een onderwerpsverdrag is voor het Britse volk - onderhandeld door mensen die, naar mijn mening, helemaal niet bedacht zijn op het welzijn van het volk en helemaal niet werken voor het volk.

Dat zie je als je naar de persoonlijkheden kijkt. Bijvoorbeeld Michel Barnier, de hoofdonderhandelaar van deze Brexit-Deal van de zijde van de EU. Hij is al jaren de hoofdadviseur van de Europese Commissie, die niet democratisch is gekozen en zeer veel macht heeft. Hij had bovendien ook de leiding over het Verdrag van Lissabon en drukte het door, tegen de wil van drie landen. Frankrijk, Nederland en Ierland hebben in grote nationale

referenda tegen het Verdrag van Lissabon gestemd. Toch heeft hij het erdoor gedrukt, dit Verdrag van Lissabon, en de geschiedenis lijkt zich nu te herhalen met de Brexit. Ook Boris Johnson, de Engelse premier, noemt deze deal een “uitstekende deal”. Ik vraag me af voor wie hij eigenlijk werkt.

Persoonlijk vind ik deze deal helemaal niet in orde, ik vind het niet in orde hoe hier wordt omgegaan met de Britse bevolking. Nigel Farage en zijn Brexit Partij vinden het ook niet in orde en ze werken eraan, strijden erom, om een faire deal te krijgen - of een no-deal Brexit, waar ze zonder deal kunnen uitreden uit de EU, quasi in een soevereine positie.

Welke van deze politici, denkt u, werken tegen het volk en welke werken voor het volk?

door dg.

Bronnen:

//

Dit zou u ook kunnen interesseren:

#EU - www.kla.tv/EU-nl

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden. Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.